

Az Elsőfokú Bíróság, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a támogatásra vonatkozó vizsgálati eljárásban az érintetteknek, és így a támogatás kedvezményezettjeinek nincs az aktához való hozzáférési joguk. Következésképpen jogilag hibás az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 87–89. pontjában tett azon megállapítása, mely szerint nem állnak fenn olyan különleges körülmények, amelyek nyilvánvalóan indokolják a kérelmezett az aktához való hozzáférési jogának megtagadását. Az ítélkezési gyakorlat alapján nyilvánvaló, hogy az érintett dokumentumok teljes mértékben kivételt képeznek az aktához való hozzáféréshez fűződő jog alól, és így nem kell minden egyes dokumentumot egyenként vizsgálni.

Ezenfelül az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás a támogatást nyújtó állam ellen folyó eljárás, különösen akkor, ha a támogatás kedvezményezettje nem volt jogosult a támogatásra. Következésképpen az aktához való hozzáféréshez fűződő jog kérdésére az vonatkozik, amit maga Bíróság állapított meg az EK 226. cikke szerinti kötelezettségszegési eljárásokra vonatkozóan, nevezetesen, hogy az ilyen eljárások vonatkozásában nem áll fenn a nyilvánosságnak az aktához való hozzáférési joga.

A megtámadott ítélet ezenfelül arra az abszurd eredményre vezet, hogy a nyilvánosság az átláthatóságot biztosító jog – nevezetesen az 1049/2001 rendelet ⁽²⁾ – alapján kiterjedtebb jogokkal rendelkezik a dokumentumokhoz való hozzáférés vonatkozásában, mint a támogatás kedvezményezettje, aki az eljárásban közvetlenül érintett, és aki – éppen azért, mert az EK 230. cikk (4) bekezdése értelmében közvetlenül és személyében érintett – jogosult az eljárást lezáró határozat ellen keresetet indítani. Még nehezebben igazolható az a további következmény, hogy a támogatás kedvezményezettjének kérelmét el lehet utasítani, ha az irányadó ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, míg ugyanez nem tehető meg a támogatás kedvezményezettjével vagy független harmadik személlyel szemben, ha az átláthatósági rendeletre hivatkozik.

A Bizottság a harmadik fellebbezési jogalapjával a megtámadott ítéletet abban a tekintetben kifogásolja, hogy ugyanannak a kifejezésnek, nevezetesen a „dokumentum” szónak egyes számban az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében és a rendelet 6. cikkében különböző értelmet tulajdonít. Míg a 4. cikk (2) bekezdésében az említett szó azt jelenti, hogy az elutasítás tekintetében minden egyes dokumentumot vizsgálni kell, addig az Elsőfokú Bíróság a 6. cikket úgy értelmezte, hogy az egyetlen igazgatási aktaként jelölt dokumentum-kötegghez való hozzáférést is lehet kérelmezni.

A negyedik fellebbezési jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 255. cikket azáltal, hogy a határozatát nem a jogszabály szövege alapján, hanem saját maga által, a szövegtől függetlenül alkalmazott feltevések alapján hozta.

Végezetül a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy az igazgatási aktához való hozzáférésre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásra vonatkozó mindkét vizsgálati eljárás lezárult, és ezért a hatóságoknak nem állt érdekében a dokumentumok titkosságának fenntartása, és ez a megállapítás részben éppen az Elsőfokú Eljárás előtt folyamatban levő eljárás miatt téves. Úgy tűnik,

hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen indult ki abból, hogy az 1049/2001 rendelet a korábbi ítélkezési gyakorlatot és a támogatás ellenőrzésére vonatkozó releváns eljárási rendelkezéseket hatályon kívül helyezte.

⁽¹⁾ HL C 331., 29. o.

⁽²⁾ HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű kiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arcor AG & Co. KG kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-152/07. sz. ügy)

(2007/C 140/12)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Arcor AG & Co. KG

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozó: Deutsche Telekom AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EGK bizottsági irányelvet – versenyirányelv ⁽¹⁾ – és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet – összekapcsolási irányelv ⁽²⁾ –, hogy a nemzeti szabályozó hatóság 2003-ban nem kötelezheti a nyilvános helyi hálózattal összekapcsolt hálózat üzemeltetőjét, hogy a helyi hálózat piaci erőfölénnyel rendelkező üzemeltetőjének hozzájárulást fizessen az előfizetői hurok átengedése miatt a helyi hálózat üzemeltetőjénél keletkező veszteség rendezésére?

Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Figyelembe kell-e venni az ilyen – nemzeti jogszabályi előírásban szereplő – kötelezettségnek a közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét a nemzeti bíróságnak a helyi hálózat üzemeltetőjének engedélyezésére vonatkozó eljárásban?

⁽¹⁾ HL L 192., 10. o.

⁽²⁾ HL L 199., 32. o.

Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Figyelembe kell-e venni az ilyen – nemzeti jogszabályi előírásban szereplő – kötelezettségnek a közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét a nemzeti bíróságnak a helyi hálózat üzemeltetőjének engedélyezésére vonatkozó eljárásban?

⁽¹⁾ HL L 192., 10. o.

⁽²⁾ HL L 199., 32. o.

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Communication Services TELE2 GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-153/07. sz. ügy)

(2007/C 140/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Communication Services TELE2 GmbH

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozó: Deutsche Telekom AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EGK bizottsági irányelvet – versenyirányelv ⁽¹⁾ – és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet – összekapcsolási irányelv ⁽²⁾ –, hogy a nemzeti szabályozó hatóság 2003-ban nem kötelezheti a nyilvános helyi hálózattal összekapcsolt hálózat üzemeltetőjét, hogy a helyi hálózat piaci erőfölénnyel rendelkező üzemeltetőjének hozzájárulást fizessen az előfizetői hurok átengedése miatt a helyi hálózat üzemeltetőjénél keletkező veszteség rendezésére?

A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Firma 01051 Telekom GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-154/07. sz. ügy)

(2007/C 140/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Firma 01051 Telekom GmbH

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozó: Deutsche Telekom AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EGK bizottsági irányelvet ⁽¹⁾ – versenyirányelv – és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾ – összekapcsolási irányelv –, hogy a nemzeti szabályozó hatóság 2003-ban nem kötelezheti a nyilvános helyi hálózattal összekapcsolt hálózat üzemeltetőjét, hogy a helyi hálózat piaci erőfölénnyel rendelkező üzemeltetőjének hozzájárulást fizessen az előfizetői hurok átengedése miatt a helyi hálózat üzemeltetőjénél keletkező veszteség rendezésére?